

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt — kr.
Fél évre 2 frt — kr.
Negyed évre 1 frt — kr.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily
írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez
küldendők.

Megjelenik

minden Vasárnap

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 10 kr. Ezen kívül minden hirdetésnél
30 kr. bélyegdíj fizetendő.

Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
sékelt díjak egyezség szerint.

Erdőkárok meggátlása.

Lapunk mult számában levelet közöltünk, melyben egy kartársunk a fölött panaszkodik, hogy egy erdőkáreset tárgyalásához három ízben kellett megjelenie s mindannyiszor 53 kilométernyi utazást megtenni, mégis midőn ezekről az utazásokról összeállított utazási naplóját összeállította s abban törvénytábla költségeit felszámította — ez a naplója daczára annak, hogy az erdőkárosítóval szemben megállapítva lettek s az azokban marasztaltatott is és daczára annak, hogy ezt a körülményt a főszolgabíró iratával beigazolta, elfogadva nem lett, nem pedig állítólag azért, mert egy legújabb ministeri rendelet kimondja, hogy az erdőkárok tárgyalásánál fölmerült utazási költ-

ségek csak abban az esetben és akkor folyósítandók, midőn azok a marasztalt félen már be is hajtattak. Illető kartársunk erre nézve fölvilágosítást kérvén, ezt röviden nyomban megadtuk, de egyuttal ígéretet tettünk arra nézve is, hogy az ügygel mint közérdekűvel bővebben is fogunk foglalkozni.

Ígéretünknek megfelelően ez alkalommal akarunk egyet-mást lapunk szűk keretéhez mérten elmondani.

Az erdészeti ügyekkel foglalkozók jól tudják azt, hogy az erdők nevelésénél, fönntartásánál mily nagy szerepet játszik az erdőkárosítások meggátlása. Hiába feszítjük meg minden erőnket az erdők ültetésénél, a kiültetett csemeték ápolásánál, ha akkor, midőn

TÁRCZA.

Egy álom mint házasság szerző.

— Irta; Kulcsár Pál. —

Elmerengve állok az alföld sikságán komor egyhanguság fog körül; a meddig látnak szemeim a végtelen rónán: pusztá a föld. Búsan bámul föl a menny azur boltjára, mintha átkot szórna a tájék gyermekeire; mintha csak mondaná: letaroltatok ékességemet, az égbe törő tölgy óriásokat. most csak cseprentés takarja testemet.

Hajh! ezer évvel ez előtt, a mikor Áprád apátok e tájra jött új hazát keresni, másként volt itt még minden; Szvatopluk népe meg tudta becsülni az erdőt, de a ti vandal őseitek, s ti magatok is csak dúlni pusztítani, rombolni tudtok.

A bérceztetön állok, tar vészes oldal fölött. Elborul szívem, lelkem a szomorú panoráma láttára; vad roman-

tika ül minden a völgyölétől fel a csucsig: vizmosások, szakadások, bizarr, csaknem meg mászhatatlan szikla csoportok éles bordái állják utamat. Ha trista volnék, öröm repesve kiálltanék fel: (meg feledkezve szét tépett ruhám, véresre horzsolts kezeim s térdeimről) jöttem, látok, élvezek! De én az erdők fia vagyok, az én sóvár szemeim mindenütt csak az erdőt keresik.

A mi erdönket az állam vágatta ki; a vízöntötte el termőföldrünket, annak a szabályozásához tenger fát használtak fel; telepítési célból is terjedelmes állabokat vágta ki elődeink s a melyik területől elpusztították őket maguk, az elemi csapások vagy az állatok a fát: ott mezőgazdaságot üznek, nem gondolnak a felújítással; talán nem is lehetne ott már erdőt telepíteni, — így védekezik a sikvidék fia, ha korholod az erdőpusztításért.

A hegyes vidék fia sem külömb.

— Az egyik dülő állabát a havasról lerohanó hólavina rombolta le, a másikat a szélvész pusztította el, a harmadik hegyoldal fatömegét tűzvész emésztette

már fölcseperedtek, további gondozásukat a jó Istenre bizzuk s magunk csak akkor nézünk az erdők felé, midőn oda vadászni megyünk. Az erdővédelem az erdőtenyésztésnek olyan kiegészítő részét képezi, mely nélkül ez el sem képzelhető.

Az erdőkárosítás nemei kétfélék; egyfelől maga a természet támaszt a szegény fának ellenségeket részint a hernyók s más különféle férgek millióiban, részint a duló fürgetegekben és viharokban, másfelől pedig maga az ember az, mely annak legnagyobb pusztítója. A természeti csapások elseje ellen maga a természet is segít megvédeni szép tulajdonunkat, kirendelve mellénk a rovarpusztító állatkák derék seregét, a másik ellen azonban védelem nincs, itt a segítség egyedül az Istennél van. Ezek a csapások azonban korán sem okoznak annyi kárt erdeinkben, mint a mennyit az emberek gonoszsága okoz, ezzel szemben pedig egészen magunkra, saját emberségünkre, tetterőnkre vagyunk utatva.

Régebbi időkben hazánkban az erdő bitang jószág volt, mellyel jóformán senki sem törődött, hanem abban mindenki szabadon, kénye-kedve szerint garázdálkodhatott. Ezt a szabad gazdálkodást az erdőtörvény sem tudta egyszerre megszüntetni, mert a nép rossz szokása nem irtható ki oly könnyen; a természet külöm-

ben is nagyobb mértékben plántálta az emberbe a rossz, mint a jó iránt való hajlandóságot. A tiltott gyümölcs már a paradicsomban is édesebb volt és az ma is.

A fatolvajok, tilosban legeltetők faja szivós életű; nemzedékek halnak el, új nemzedékek keletkeznek, az erdőkárosítók serege nem pusztul.

Az erdők védelméről az 1879 évi erdőtörvény kétféleképp igyekezett gondoskodni: részben megfelelő védő személyzet föllállítása, részben pedig a károsítás megtorlása által.

A két módszer csak részben vált be, minek oka leginkább abban rejlik, hogy a törvény nem lett olyan szigorúsággal végrehajtva, mint a hogy azt fontossága és életbe vágó volta megkíváná.

A védszemélyzet még most is, midőn a törvény meghozatala óta majdnem két évtized röpült el fejünk fölött, sok helyütt olyan elemekből áll, hogy talán inkább czimborái az erdőkárosítóknak, mintsem ellenőrzői, a közigazgatási hatóságok pedig olyan lanyhán veszik az erdőkárok ügyét, hogy nem csoda, hogy ezek inkább szaporodnak, mintsem hogy apadnának. Ezen ugyan alig lehet csodálkoznunk, mert ismeretes tény, hogy némely vidéken az erdőkárok tárgyalása lelkiismeretesen véghez vive annyi munkával jár, hogy azt a közigazgatás

meg a negyedikét valami káros rovarfaj támadta meg: a fák elbetegesedtek, sinlésbe estek és — lassan kihaltak, kidőltek. elpusztult az erdő, elsoványodott a talaj annyira, hogy a legjobb akarat mellett sem újítható föl — mondja alapos ravaszsággal. —

— Üres beszéd, — felel az erdők hive — csak akarni kell; az ész, erő és akarat mindent fölül halad. Nézzétek meg a szegedi pusztát, a hajdan futó homoktól ékes sikon micsoda remek erdő áll, vagy pedig a horvát országi Karszt mészkő hegységet.

József császár idejében még nagy erdő területek voltak rajta, de vandal gazdálkodás elősegítve a bórától mondhatni tönkre tette a gyönyörű állabokat.

1878-ban aztán a Karst beerdősítési felügyelőség véget vetett az erdő pusztításnak s azóta több mint 30.000 khöld oly területet erdősített be, mely úgy szólva csak kopasz mészsírtékből állt.

A ti folyóitok kiszáradtak, burján lepi medrüket.

Szántó földjeitek termékellenek, tantaluszi szomjál várják az esőt.

Az is ha nagy ritkán végigszalad felettük, égőszomjuságukat még inkább fokozza. Ha egy vándor madár csapat elvonul határotok felett fáradtan, tikkadtan, hiába keres erdőt, bokrot. Le se száll a légből, tovább repül, hol boldogabb hazára talál, a hol nem merednek tar rögök az égnek, mint tinálatok.

Alig van szélesöndes napotok. Örökké sivit, dudol ijesztő melódiákat a szelek urának Eolosznak ének-kara. Egy pár tüske bokor és katáng kóró imbolyog nagy szomorúan az erdőtök helyén. Bús enyészet dereng a hajdani virányon; az ember rideg, fásult önző lett tulságig viszi a kapzsi önérdeket. A mi kevés erdőt még hagytak elődeitek azt ti kiméletlenül irtjátok, tarra vágjátok. A jelennek éltek mit a jövő nektek?!

Nem veszitek észre, mennyire szaporodtok. Kikaknázátok a föld kincseit, termőerejét. Bogáncskórót fog az teremni elvégre. Késő unokáitok sirhalmotoknál állva rá borul fejfáitokra, s megátkozva azt a rutkorszakot, melynek népe csak önérdeket hajhászott.

Busan, lehorgasztott fővel áll előttem a rónaság

egyéb teendőivel is meg terhelt tisztviselő még a legjobb akarat mellett sem képes végezni.

Szerény véleményünk szerint ott, hol nagy erdőségeink vannak és a nép nagy mértékben rabja az erdőkárosítás szenvedélyének, a szolgabírói hivataloknál egy teljesen elkülönített állást kellene szervezni, melynek közege tisztán csak az erdőkárok tárgyalásával foglalkoznék, másrészt pedig a védszemélyzetre is buzdítóan kellene hatni az erdőkárok fölfedezésére nézve.

Az olyan eljárás, hogy valakinek keservesen kiérdemelt csekély utiköltségét, ha nem is mindenkorra, de csak hosszabb időre is elvonjuk, nem vehető buzdítónak, sőt az illetőre elkedvetlenítőleg hat s jövőre bizony csak az olyan esetet fogja följelenteni, a melynek följelentése alól ki nem bujhat. A szabályok ennél az esetnél határozottak s teljesen ellene szólnak az ilyen eljárásnak, mert azt mondják, hogy az erdőkártárgyalásoknál fölmerült utiköltségek (a kincstári szolgálatot értjük) minden esetben megtérítendőek, csak akkor nincs jogosítva az erdőör ilyeneket fölszámítani, ha a tárgyalás helye lakhelyétől 4 kilométernél kisebb távolságban van.

Mi ugyan ezt az utolsó határozmányt sem tartjuk helyesnek, nem jogosnak, sőt szükségesnek látnók kimondását annak, hogy a följelentő és tárgyaláson megjelenő napidija

minden esetben, még akkor is kifizetessék, ha a tárgyalási székhely és saját lakása ugyanegy helyen van, mert a tárgyalási költségek meg nem ítélese vagy részben való apasztása nem czélszerű mód arra, hogy a tettes jövőre nézve gonosz mesterségétől elriasztassék.

Ezen kívül föltétlenül szükségesnek tartjuk, hogy az erdőkárok után befolyt térítmények bizonyos része a földerítőnek jutalomképp kiadassék. Egyes uradalmak ezt a dicséretes szokást már régóta követik s bizonyára nem volt okuk megbánni, mert ez által alkalmazottjaik annál nagyobb ösztönt éreznek az erdőkárosítók üldözésére, másrészt csak jogos és méltányos, hogy az erdőör azért a foglalkozásért, melynél életét, egészségét leginkább kockáztatja, még külön jutalomban is részesíttessék.

Az erdőkárosítások megtorlására vonatkozó törvényt is szigorítani kellene. Az erdő megkárosítása nem egyéb közönséges lopásnál, mégis itt némely károsító, sőt mondhatni azok legtöbbje majdnem szárazan menekül. A szegénységi bizonyítványok annyira gyakoriak, hogy az embernek szinte kedve kerekednék néha hitelességükben is kételkedni, az ezek folytán pénzbüntetést helyettesítő fogház és abban való elbánás oly annyira csekély mértékre van szabva, hogy a rendesen csekély műveltséggel bíró gonosztevők ezt számba sem veszik.

és a hegyvidék fia, mint a tetten kapott tolvaj, egyik sem mer szemeim közé nézni — Lássátok, — szólok újra — pedig még nem mondtam el mindent; arról hallgattam eddig, mily nagy kincs fekszik az erdőkben. Az államháztartás egyik legjövedelmezőbb forrását az erdők képezik, s a kinek csak kis józan esze van, beláthatja, mily nagy befolyással vannak az erdők az egyes vidék klimájára, a föld termőképességére, a lakosok kedélyhangulatára és a mi talán legfőbb a magam fajtaembernél: százaknak nyújt kereseti forrást, ad kenyeret. —

A két alak még pár pillanatig ott állt előttem, de egyszerre csak eltűntek, mint valami látomány, valami túlvilági szellemek.

Megdörzsölöm szemeimetkörültekintek, hogy jobban lássak. Valami különös zsibbadás járta át egész valómát, egy meg magyarázhatatlan érzés — melyet az álom és ébredés közt érzünk — nagyot ásítottam és — fölébredtem.

— Álom volt — e ez, vagy való? kérdeztem önmagamtól.

— Álom, de a valóságnak élethű tükre.

*

Gúnyos pillantásokat vet az öreg nap le reám, pirulok önmagam előtt, öl a méreg, bosszaukodom pechem felett. Hogy is ne.

Elöttem a gyepen egy gilitze túske ágra szúrva ékeskedik az én szegénységi bizonyítványomon, egy papír lapocskán e pár szó: „Miért nem írta meg, hogy a találka Morpheus birodalmába szól?”

Ha másnak — légy-ott — ot ad, ne aludjék*. Órákig ülök ugyan azon helyen. hátamat neki vetem az egyik korhadó tuskónak.

Bámulok magam elé. Bamba tekintettel nézem a közeli országuton döcögő paraszt szekereket s a völgy ölében fekvő kis falut.

Sovány, nagy pénteki a talaj, élet erejét kilugozta az eső, kiégette a napsugár; egy pár tuskó maradt meg jelül a hajdani erdőnek; mint valami bus temető fej fái báméskodnak. Némelyiknek 4—5

Sorolják csak be az erdőkárosítás minden nemét a büntető codexbe s bizzák a rendes bíróságok ítélkezésképe, meglássuk, hogy mily rohamosan fog a fatolvajok serege apadni s mily szépen fognak erdeink rövid idő folytán fölvirágozni!

LEVELEZÉS.

Buziás, 1897. február 8.

Tekintetes szerkesztő ur!

Az elmúlt vadászati idény végén érdekes vadászat volt a nagyköveresi közalapítványi erdőgondnokság bérbe adott vadászterületén, annyira érdekes, hogy nem állhatom meg annak becses lapjában való megismertetését.

Megjegyezendő, hogy a vadászatot tulajdonképpen Ambrózy báró bérli, de magának csupán a szalonka vadászatot tartja fenn, egyéb hasznos vadakra nézve azt a t.-rékasi járás főszolgabírája- Janovics ur gyakorolja; kártékony és ragadozó vadak pusztításával senki sem törődik; ezek szaporodása a jó természetre van bízva, pedig a hasznos vad pusztításának okából nem ártana ezeket pusztítani, no meg a védszemélyzetnek is jól esnék hébe-korba egy kis lödij által elért mellék jövedelem.

De hát nem ezekről akarok ée itt tárgyalni, hanem a megejtett vadászatról, melyre egy csapat Nimród vonult ki, kiknek neveit neveit említeni nem akarom, vagy talán nem is tudnám, mert a vadászat lefolyását magam is más, bár teljes hitelt érdemlő egyéntől hallottam. A vadászat teljes rendben folyt mindaddig, míg a puskások által elállott nyiladékon a t. rékasi csendőrpáncsnok egy csendőrrel egyetemben meg nem jelent. A vadászati jegyek előmutatására való fölhívás a társaság

egy részénél nagy confuziót csinált s mindjárt az első puskás csak a fegyveradó igazolványt tudta fölmutatni, de nem a vadászati jegyet. A többieknek — természetesen csak azoknak, kik el nem illantak, már rendben volt a kívánt passzus. A gonosz fáma ugyanis azt hirtelteli, hogy a mint a csendőrök szuronyai a nyiladékon megvillantak, két híres Nimród azonnal kerekelt oldott és ill a berek — neki iramodott a következő hajtások területének s a csenaőrök nem csekély kárára ügyesen elinált.

Az így megzavart vadászat eredménye azután nem volt valami öröndetes, mert összesen csak két nyul és egy róka került terítékre.

Milyen jó volna, ha csendőrségünk másutt is hasonlóan buzgólkodnék s nem restelné fáradságát néha a vadász urak után nézni! A vasárnapi és lesi puskások száma mihamar megfogyatkoznék s a vadak közül is több lenne agyon — mint meglöve.

Kartársi üdvözlettel

Maár Károly
m. kir. közalap. erdőőr.

Tánczmulatság.

Az nngvári m. kir. főerdőhivatalhoz tartozó erdészeti altisztek által a létesítendő „országos erdészeti altiszti segélyegylet“ alapja javára Perecsényben január hó 16-án rendezett táncmulatság várakozáson felül sikerült; a Denk féle vendéglő ez alkalomra fényő galakkal és vadászati tárgyakkal díszített és villamos fénnel világított tánczterme részben Ungvár, de különösen a felvidék intelligenciája részvétele mellett díszes közönséggel teljesen megtelt, szép összeget juttatva egyszersmind a létesítendő segélyegylet alapjának.

méter a kerülete bizonyoságaul a hajdani telvény dús talajnak.

Ki vágta, elpusztították az erdőt, öröme a falusi pásztoroknak, kik oszt' szabadon legeltették a nyáját minden felé. Később a felesperedett sarj hajtásokat is kivagdalták annyira, hogy ma nap már, tüzelő fa hián a korhadt tuskót és gyökereket irtanak, ha nem alkalmatlankodna utjukban mindig az — erdész.

Mondogatja is a község politikusabb eleme, hogy mi köze az államnak az ő területükhöz; micsoda jögon veszi kezelés alá az ő birtokukat, a mikor az egész falu nagy és apró marhájának éppen alkalmas legelő helyet adott az a „tüske domb.“

Rájuk küldenek egy pár jött — ment embert, a kik se szó se beszéd, csak neki látnak és beültetik a földjüket mindenféle csenevész fácskával s hozzá még ott örzik éjjel-nappal, mint ha a Dárius kincsét rejtették volna abba a „Tüske dombba“; no meg hát ugy sugva-bugva olyas valami is jár szájról-szájra különösen a nénem asszonyok, Katitzák, Örsék és Juliskák között,

hogy az ifju erdész ur olykor-olykor kettessdibe sétál az erdész kisasszonnyal az erdőbe. Ott találkoznak rendszeren a Tüskedomb aljában. Nem jó vége lesz ennek. . .

Az öreg erdész ur áldott jó ember, hogy az Isten áldja meg még a haló porában is, otthon skribál, csak nagy ritkán néz ki, hanem az a csélecsap ifju ur egyre mászkál, mintha betegsége lene a járás. Nem hajthatja be az ember még csak egy ugrás nyira se a tehénkéjét, vagy egyéb lábás jószágát a fácskák közé, már is ott van és kész a baj. Pedig az a jámhör pára, vagy a fia borju alig tenne kárt: ki hajt az a fa másik évre ugy is. No meg hát sokszor nem akarva betéved a jószág az erdőbe. Künn van az ember a szántóföldjén, etet vagy itat, a virgoncz állat félre rug, vagy előre dőf és neki szökik a zöldnek. Mohó étvágygyal falja a gyenge levelest, a nyála elfolyik, olyan jól esik a nedv dús növény. Gyönyörűség nézni az ilyen jelenetet.

Csak az a fiatal erdész ur ne volna! Olyan ártatlanul köszön mindenkinek, ugy eldiskurál, hogy szinte fiává fogadná az ember; ugy elkérdezősködik, és ha

A mulatságon mindvégig a legkedélyesebb hangulat uralkodott s az reggeli 6 óra körül — az Ungvár felé induló vonat idejekor — ért véget, kellemes emlékeket keltve és hagyva mindazokban, kik ez alkalommal összejöttek. A megtartott táncmulatság bevétele: belépő díjakból 96 frt. 58 kr, felülfizetésekből 34 frt. 54 kr., a belépő jegyek megváltásából 82 frt. 38 kr., összesen 213 frt. 50 kr. „Kiadás: zene, nyomda, — diszitési, — s egyéb más költségért 52 frt 21 kr., s így a tiszta jövedelem 161 frt. 29 kr. a miért is az erdészeti altisztek hálás köszönetet mondanak mindazoknak, a kik mind erkölcsileg, mind pedig anyagilag hozzájárultak a táncmulatság sikeréhez: így különösen a Bautlin-féla vegyi gyárak igazgatóságának szíves előzékenységeért és a díjtalan villamos világításért, valamint Denk Ödön vendéglős urnak, a ki — tekintettel a jótékony célra — a tánctermet szintén díjtalanul bocsátá rendelkezésre.

Felülfizetések: Dobránszky Ferencz 50 kr. Elvert József 50 kr. Gaiotto Francziskó 1 frt Dr. Gulácsy Árpád 50 kr. Hegedüs Bertalan 50 kr. Hochstetter Henrik lovag 4 frt., ifj. Kárpa István 50 kr. Kaszaby János 1 frt Láhner Ede 50 kr. Láhner Lajos 1 frt. Leek Lajos 1 frt 50 kr. Lehoczky Aladár 1 frt Lindenmayer Frigyes 1 frt. Magdó Márten 4 frt 04 kr. Nagy Aladár 1 frt, Német Lajos 1 frt. Nyiredy János 50 kr., Öze Imre 50 kr. Peterczky János 1 frt 50 kr. Rezy Vilmos 50 kr. Rónai Antal főerdész 2 frt. Schänker Antal 50 kr. Schönwiesner Aladár 1 frt 50 kr. Sponták Mihály 1 frt. Stimpel Ede 50 kr. Szomory János 50 kr. Sztanek Gyula 50 kr. Svenda László 2 frt. 50 kr. Weisz Ferencz 1 frt. Wesener Bertalan 2 frt. összesen 34 frt. 54 kr.

Jegyeiket megváltották: Ajtay János 2 frt Dr.

Bautlin A. 25 frt. Dr. Bene Sándor 2 frt. Cornidesz György 2 frt. Döry József 1 frt. Gajdos István 1 frt. 96 kr. ifj. Choma János 1 frt. Kállay Mihály 1 frt. idb. Kárpa István 1 frt. Kelen Gyula 1 frt. 50 kr. Dr. Kerekes István 1 frt Klaudinyi Kálmán 1 frt Kmetonyi Emil 1 frt. Kolossy Béla 1 frt. Laukó Sándor 1 frt. Mittelmann Abraham 2 frt. Mittelmann Mihály 2 frt Nemes Béla 1 frt. Okolicsny János 1 frt. Pásztor Bertalan 1 frt. Pogány Jenő 1 frt. Pólányi Lajos 1 frt Ptacsek János 1 frt 42 kr. Radó Pál 1 frt Reizman Herman Kis-Várda 5 frt. Rejtő Adolf 1 frt. Rochlitz Nándor 2 frt. Rónay Antal m. kir. főerdőtanácsos 5 frt. Rózsay Rezső 1 frt. Sziklay Lajos 2 frt. Szélárd Károly 5 frt. Szusza János 1 frt. Takács Miklós 1 frt. Tamássy József 1 frt. Tóth Károly 1 frt. 50 kr. Zachár Jakab 2 frt. összesen 82 frt. 38 kr.

A fent említett tiszta jövedelem, valamint a megelőző években befolyt pénzösszeg a kamatokkal együtt jelenleg 400 frt. 53 krt. tesz ki, a mely összeg gyümölcsözés végett továbbra is az ungvári takarékpénztárban marad.

Különfélék.

Kérelem. Daczára annak, hogy lapunk második évnegyedének is már a második felébe léptünk, még mindig százakra megy azok száma, kik az ujévtől folyó évre járó előfizetéseiket nem küldték be, sőt nagyon soknak még mult évi hátraléka is fönnáll. Lapunk kiadásai költsége hetenkint 35—40 frta rug s ezt a nagy összeget csak úgy viselhetjük, ha olvasó közönségünk is fizetési kötelezettségének pontosan megfelel. Felkérjük ennél fogva összes hátralékban lévő barátainkat, hogy az előfizetési díjakat még e hó folyamán beküldeni szíveskedjenek.

csak egy makula kárban leli az embert, már elfelejt mindent, beírja az esetet és csak kapja az ember a hosszú levelet; tessék osztán fizetni. Furcsa barátság.

Késő este sompolyogtam be a faluba, nagy kerülő utat téve lakásomhoz.

Resteltem ezt a felsülést, bosszantott az is, a minek különben örültem, t. i.: hogy ideálommal átellenben lakom. Utközbe elgondolkodtam a felett, hogy is tudtam én elaludni?

Hát biz úgy volt, hogy leültem a puha före, s szerelmes szívem teljes hevével kezdtem építeni a légvárat.

Két év mulva megkérem s ha Isten és az apja úgy akarja — egymásé leszünk.

Meghuzódunk kis fészünkben kettecskén egy boldog családott alkotva. Óh micsoda rózsaszínű élet, micsoda boldogság lesz az. Kéj, mámor járta át egész valómat. És a kaleidoszkop csak forgott tovább a leg-tarkabarkább színű, a legigézőbb képeket varázsolva elém.

A bájos feleség, a csacska kicsikék futnak majd elibem, ha fáradtan térek haza terhes szolgálatomból.

A hü nő megtörli izzadt homlokomat, s egy hosszú forró csókkal frisiti fel kiszáradt ajkamat. Átölel-liliom karjaival, gyöngéden vonja keblére fejemet és én a hetedik égben képzelem magam.

Ábrándozásomban észre sem vettem, hogy a juliusi nap egyenesen reám löveli tüzsugarait, mert ha ez megtörténik, okvetlen reá kellett volna jönnöm, hogy a szépen szőtt terv alig lehet más fántásiánál, mert a papa előtt még csak szólani sem lehet a kis lányhoz, úgy őrzi, mint őrzötték hajdan az arany gyapjat.

Az afrikai forroságtól elkábult fejemet egy nagyobbacska csemete árnyékába hajtva, zseborámat folyton nézegetve vártam.

A kitűzött idő esiga lassusággal közelgett s a várva várt nem mutatta magát. Szemeimet behunytam, s úgy próbáltam álmodozni a jövőről. Csak hogy mint később bosszusan kellett konstatálnom, álmodozás helyett elaludtam.

Személyi hírek: Az ungvári m. ki főerdőhivatal altiszti személyzetének állományában előléptetve lettek: II. oszt. erdőőrre: ifj. Gajdos István III. oszt. m. kir. erdőőr; III. oszt. erdőőrökké: Jákim István, Leck Lajos, Láhner Ede és Horny Gusztáv, IV. oszt. m. kir. erdőőrök; és III. oszt. faraktárőrre: Sztrileczky János IV. oszt. m. kir. faraktárőr. Gratulálunk!

Mennyibe kerülnek a vadállatok. Hagenbeck Károly, az ismert állatserglet-tulajdonos Hamburgban nemrég több megszelídített vadállatot kínált eladásra. Volt ott többek között egy állatcsoport: három oroszlán, két tigris, két leopárd, egy jegesmedve és négy kutya. Ezek úgy egymáshoz szoktak, hogy együtt is kellett őket eladni. 40.000 márkáért vették meg őket. Egy másik állatcsoportért, a mely öt oroszlánból és három tigrisből állott, 55.000 márkát adtak. 10.000 márká volt az ára egy olyan tigrisnek, a mely egy lovon ülve lovagolt, míg egy kutya nyomon kísérte, (a ló és a kutya ára is bele volt számítva a vételárba). öt igen szépen idomított állatot kínáltak 15 000 márkáért, még pedig egy elefántot, a melyen egy oroszlán lovagolt, kísértében volt pedig egy ló meg két pávián. Azonkívül eladtak még néhány idomított állatot: egy elefántért négy- és nyolc ezer márká közt váltakozott. Egy hathónapos vizilovat 8000 márkáért vettek meg. Tigrisért 2000—5000 márkát adtak, míg az oroszlánt csak 1600 márkával fizették meg.

Veszélyes medvevadászat. A nagyváradi gör. kat. püspöki uradalom mezei erdejében egy jókora medve többször megdézsmálta az ottani erdőszolga juhait, miért is ő a kerület derék erdőőre Oláh Ferencz kíséretében nyomozására indult, de eredménytelenül. Az erdőőr m. év december 24-én berándult Belényesre s ekkor a szolgálja maga folyttatta a nyomozást s fáradozását siker koronázta.

Két paraszt puskást véve magához, a fölfedezett nyomokon ment a maczkó rejtekéig s azt kutyájával kizavartatta, de vesztere, mert a kirohanó vad úgy oldalba verte, hogy derékán veszélyes törést szenvedett, azonban a medve sem menekült meg, mert két jól irányzott lövés kioltotta életét.

Tizenkét milliárd ujság naponként. Ez egy angol statisztikának eredménye. Hogy ennek az óriás papirostömegnek a terjedelméről némi fogalmat adjunk, hadd álljon itt néhány szám. A világon naponként megjelenő ujságok elégségesek lennének arra, hogy 30.000 négyszögkilométert befödjenek. Ha ezt a sok ujságot mind egyetlen rotációs gépen akarnák nyomtatni, úgy háromszázharminc esztendő telnék bele, a míg az összes számokat kinyomtatnák. Egymás fölé rakva nyolcvan kilométer magasságot érnének el és ha meggondoljuk, hogy mindegyik ujságolvasó naponként csak öt percet szentel ujságának, úgy a naponként megjelenő ujságok olvasására szánt idő körülbelül százezer esztendőnek felel meg.

A leggazdagabb ember. Természetes, hogy ezt nem nálunk, hanem Amerikában kell keresnünk, hol a miliomosok úgy nőnek, mint a gomba. A miliomos neve kiről írunk, Rockefeller. Ez megalapította a »Standard bill Company« társaságot s csak ettől magától óránként 3800 frt hasznat húz; más társaságoknál ugyanennyit kap. Egy napi jövedelme 182000, egy évi pedig 66 millió 576000 forint. Ha minden évben 60 embert tenne milliómossá, még mindig maranda 576000 forint tiszta jövedelme a miből pedig elég tisztességesen lehetne megélni, de hát ő nem nagy barátja a szegényeknek, mert például öcsésével, ki pedig nem is egészen koldus, mert évenként annak is van vagy 30 millió forint jövedelme, szegénysége miatt szóba sem áll.

Nem is az uteza ajtón, de a kert kerítésén dobtam át magam. Minden nagyobb feltűnés nélkül érve szobámba ledobtam a puskát, táskát és kulacsot egy sarokba s az asztalhoz lépek.

Hát mint látok? Egy rózsaszínű levélke gondosan leragasztva liszt péppel, rajt' az ideálom kedves vonásaival irt ezimem. —

Lázás izgatottsággal bontom fel, ujjaim remegtek mint a haldoklóé, midőn végrendeletét írja alá. Összevissza téptem a drága papir lapocskát, siettemben, s csak hosszas kinlódás után, az egyes darabkákat egymáshoz illesztve jutottam annyira, hogy elolvashattam.

Hanem forogni kezdett velem a világ, a mint az én angyal szelid princípálisom irását fölösmertem, mert hát ő írta ezt a furesa epistolát.

Szórol-szóra így hangzott az:

„Tisztelt uram!

Mint apa, mint főnöke s mint ember szólok ön-höz, ne vegye tehát rossz néven, hogy soraimmal al-

kalmatlankodom.

A véletlen épp akkor vitt a „Tüskedomb“ aljába, midőn ön boldog álmát aludva örködött ott pagonyára s ön mellett egy papir lapocska elárulta azt, hogy leányom kis idővel az előtt ott volt.

Vétett ön — s persze lányom is — házam jó hirneve ellen; vétett ön szolgálata ellen is s e kettős hibája arra ösztönöz, hogy szerelmes szívének én adjam meg — lányommal egyetértve — az utolsó tördőfést: kérje meg, s birja őt ha úgy akarja.

Üdvözlettel:

Faragó Döme

Két év helyett két hó múlva egymásé lettünk. A lakzin az öröm apa az én princípálisom így köszöntött től:

„Fiam! a mi boldogságot önmagamnak óhajtok, ugyan azt kívánom nektek: csak teljesült reményeitek legyenek hosszú élteteken át s bár egy álom lett házasság szerződ, jegyezd meg, hogy ha még egyszer alva kaplak pagonyodban, egy forinttal szaporítod az országos erdei alapot.

Drág élet. A Transvaali köztársaságban elég drága az élet. Egy pohárka konyak vagy köményes ára 2 márka (1 márka=60 kr.), egy szivar 1 márka, havanna szivarokért 2, 3, 4 sőt 5 márkát is fizetnek. Egy üveg burgundi bor 20, egy üveg sampányi 30 márka. Rézpénzük nincs, a legkisebb pénzem a mi 15 krajczárunknak felel meg. A bányászok napi keresete 20—25 márka, kömivesek, asztalosok, kovácsok, lakatosok 80 márkát is keresnek naponként. Vendéglőkben egy napi lakás és ételmezés legalább 20 márkára rug. Cselédek bére ételmen és ruhán kívül hetenkint 20 márka. Mind e mellett valódi jólét uralkodik.

A kis lutri eltörlése. A kis lutrit, a szegény népnek ezt a piócáját végre el fogják törölni. Az erre vonatkozó törvényjavaslat már az országházban van s nem kétkedhetünk benne, hogy egyhangulag lesz elfogadva. A kis lutri helyébe osztálysorsjáték lép, melynél a kibocsátott sorsjegyek felére esik nyeresemény s így a nyeresései kedvezőek. Az új rend f. év augusztus 1-jén lép életbe.

A bratkoviczi huszárok. A fővárosi lapok hírei nyomán mult számunkban közöltük volt, hogy a bratkoviczi huszárok, kik őrmesterüket kaszabolták össze s ezért hosszú várfogságra lettek ítélve, legfelsőbb kegyelem folytán fogságukból, a komáromi kazamatákból kiszabadultak. Újabb értesülésünk szerint ez a hír nem felel meg a valóságnak.

A lavina pusztítása. Déváról írják: A Retyezát hegység sereti hasadékaiban közelebből a Kenderessy Árpád birtokos fűrésztelepén dolgozó munkásokat a hó-lavina kunyhóstól a völgybe sodorta. Nagy bajjal sikerült őket a roppant hótömegből kiásni, de kettő közülük meghalt, tizennégyen pedig sérülést szenvedtek. — Petrozsény vidékén a Suriány havasaiban is támasztott lavínákat az enyhe szélfúvás. — Chamberyből távirják: Egy csapalpesi vadászt a Traversette hágónál egy lavina a mélységbe rántott. Három ember meghalt, többen megsebesültek.

Szerkesztői üzenetek.

G. K. úrnak N. - Z s á m. A küdöttért szívélyes köszönet. Az ígért hosszabb dolgozatot szívesen veszem s természetes, hogy esetleg némi módosítással közlöm. Ezért semmi díj sem jár, mi örvendünk, ha kartársaink igyekezetét látjuk és szívesen vállaljuk el a simítás nem könnyű mesterségét.

B. F. urnak N. - Maros. Fenti üzenet részben Önnek is szól; a dolgozatokat szívesen látjuk és várjuk.

M. Gy. urnak Jägeresárda. A beküldött dolgozatot köszönjük; jövő számunk részére tartottuk fenn.

Pályázatok. Ajánlkozások.

Vizsgázott, nem koros erdőőr április elsejére keresetik. Javadalmazás 50 frt készpénz; 16 mérő rozs, 8 mérő buza, 8 mérő árpa, 15 métermázsa csöves tengeri, 1000 □öl földilletmény, 4 szarvasmarha, 4 göbe tartás, szabad lakás és tüzelőfa. Kérvények bizonyítvány másolatokkal »Herczegi főbérnökség, Miklósvár u. p. Tamási Tolna megye« czimén küldendők.

Az egri főkáptalani erdőhivatalnál április elsejével egy III-ad osztályu erdőőri állomás betöltendő. Kérvények teljes felszereléssel megnevezett hivatalhoz »S. Várkony, u. p. Ozd« (Heves megye) intézendők.

A nagyköveresi vallásalap uradalmi jerszegi erdőgondnoksághoz tartozó kétszáznegyven forint évi készpénzfizetés, tizenhét ürköbméter I. osztályu kemény dorong tűzifa, két hold föld és állományszerű legelő illetmény, valamint természetbeni lakás élvezetével összekötött vermes-perczugászkai erdőőri állomás betöltésére pályázat hirdetik.

Pályázatok felhivatnak, hogy az 1879. t.-cz. 37-ik §-ában követelt szakképzettségüket, a közalapok szol-gálatába ujonan belépni kívánók pedig ezenkívül erős, ép testalkatukat, különösen jó látó, beszélő és halló képességüket megyei főorvos vagy honvédorvos által kiállítandó bizonyítvánnyal, továbbá a hivatalos magyar nyelvnek szóban és írásban való tökéletes, a román nyelvnek a szolgálatban megkívánt szóban való birását igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket f. évi márczius hó 15-éig az alulirott erdőgondnokságnál p. h. Jerszeg (Krassó-Szörénymegye) nyujtsák be. Kelt Jerszegen, 1897. évi január hó 23-án. M. kir. közalap. erdőgondnokság.

Felelős szerkesztő és lapkiadó tulajdonos:
Podhradszky Emil.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGIOBB HIRNEVŐ ÓRAÜZLETE.

Állapítatott 1847.

Bausweller & Söhne

Werkmeister in Stuttgart.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-ÉVI JÓÁLLÁSSAL

RESZLETFIZETÉSRE

Képes árljegyzék németre, írástásk pontosan eszközötteinek.

„FONCIÈRE“ PESTI BIZTOSÍTÓ-INTÉZET

→ ALAPITTATOTT 1864. BUDAPESTEN. ←

Alaptőkéje 4,000.000 koronára, biztosítékai pedig 22,000.000 koronára rugnak; minélfogva a leggazdagabb és legnagyobb biztosítékot nyújtó biztosító-intézetnek sorába tartozik.

Ezen hazai intézet igen előnyös feltételek mellett nyújt mindennemű biztosítást: tűz, jég, szállítmány és üvegeken eshető töréskárok ellen.

Különös gonddal ápolja az élet és az embert érhető testi balesetek elleni biztosításokat.

A díjak a legolcsóbbak és a feltételek a biztosítottakra nézve felette kedvezők. — Bővebb felvilágosítással készséggel szolgálnak:

A központi igazgatóság Budapesten, V. Sas-utca 10. — A vezérügynökség Kolozsvárott és az ország majdnem minden községében lévő ügynökségek.

Szászsebesen főügynökség *Baiersdorf Henrik* urnál. Megbízható egyének egy-szerű megkeresésre mint ügynökök alkalmaztatnak.

MEGJELENT

BLUM és TÁRSA

udvari egyenruha szállítók

 legujabb arjegyzéke.

Kérjen mindenki egy példányt ezen kiváló elsőrangú czégtől, mely bérmentve lesz azonnal beküldve.

A nagyméltóságu földmivelesügyi m. kir. Ministeriumnak 1894 évi augusztus hó 11-én kelt magas intézkedésével,

czégünk ujlag megbízott

a nagytekintetű erdőtisztek és az erdészeti altisztek egyenruhájának szállításával.

Tisztelettel értesítjük tehát, hogy nálunk minden néven nevezendő egyenruházati cikkek

hivatalos uton részletfizetésre

megrendelhetők.

POLGÁRI RUHÁK

a legjobb francia és angol divat szerint készítetnek.

Vidéki megrendelések kiváló figyelemmel eszközöltetnek.

 Óvakodjék mindenki oly czégektől, melyek olcsóbb ajánlattal akarják régi vevőinket félrevezetni

Kiváló tisztelettel

BLUM és TÁRSA

elsőrangú egyenruha készítő intézete.

Ő csász. és kir. Fensége József Főherczeg udvari szállító

A földmivelés m. kir. Ministerium szállító.

BUDAPEST IV. Sütő utca 2. Szervitater sarkán.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.